

Послѣ ея оттегли съ живописеца като приложи —
За сега прощавай, Маркызе.

И една жена донесе тутакъ си дрехытъ на подкралицикъ и на дъщерікъ ѝ.

Ако на Шатильона му ся стори че излѣзе изъ пъкала, на Марійкъ ѝ ся стори че възлѣзе на небето.

Съдила при майкъ си въ полытъ на којкто криеше главкъ си, оборена отъ скърбь и срамъ, нѣмаше вече сила нито да плаче, когато изпийнапрѣдъ ѝ ся стори че осъщаше смърть като чу гласътъ на рыбаря, а послѣ въскръсваніе като позна Маркыза.

— О Боже мой! сънъ ли е това? извика прѣхласилата отъ радост.

И завтече ся къмъ Маркыза та го дръпни за ръцѣтъ, за да ся увѣри че е той.

— Азъ съмъ.... Защитникътъ .... годеникътъ ти.... наистинѣ ли дукице? рече благородникътъ, като прѣнесе очи отъ дъщерікъ на майкътъ.

— Наистинѣ, годеникътъ ѝ, защото сте избавителъ ни.... Нѣма вече да ми откаже и да ми непослуша дукътъ сопругътъ мой, отговори подкралицата, като пригърнях двамата млады въ обятіята си.

И така Шатильонъ сполучваше въ единъ минутъ това което отъ шестъ мѣсѣца па самъ горещо желаеше.

Всякой разбира съзнѣкъ която настанѣ слѣдъ тѣзи взаимни привѣтствія. Женитѣ приказахъ за тръгваніето и вращаніето си..... за мѣкътъ и отчаяніето си..... А Маркызътъ имъ исказа всичко що бѣ станжало въ Неаполь и какъ рыбарътъ бѣше го прѣдварилъ на вращаніето имъ за да отмъсти за обхулваніето на женѣ му.

— Но сънъ вече въ мишеніето си, приложи, не трѣба да ви е страхъ вече отъ него, като ви остави на мене.

— Освѣни туй приложи Марія, ви ще въстържествувате противъ тогозъ дебелака бременосца (хамалина) наедно съ